

SETMANARI IL·L·STRAT DE LITERATURA NOVAS Y ANUNCIIS
Número Extraordinari

15 CENTIMS

SURT LOS DISSAPTES

15 CÉNTIMS

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

En Barcelona. Ptas. 2 trimestre.
 Fora ciutat. 2
 Los suscriptors del interior reben
 las obras del folletí encuader-
 nadas.

Director: D. JOAN BRÚ SANCLEMENT

REDACCIÓ: Y ADMINISTRACIÓ:
 Carrer de las Cabras, 13, según.
 Bussé a la escala

PREUS DE CADA NUMERO:

Número corrent. 10 cts.
 extraordinari. 15 »
 Los números atrassats son al ma-
 teix preu y sense folletí.

TEATRO CATALÁ

L' ANELL PICAPEDRELL.—Comedia en un acte, en vers, ori-
 ginal de D. Joan Manubens Vidal. Estrenada en la societat
 Café Colombiano.

En aquesta obreta demostra lo Sr. Manubens, molta
 disposició pera 'l cultiu de la nota còmica. Lo personat-
 ge principal, inspirat en un tipo de noya ignocenta, está
 felisment treballat y sostingut y son acertadas sas can-
 dorosas ocurrencias.

La versificació correcte y 'ls xistes naturals y justos.
 La execució siguié regular, lo que ja es prou, tractant-
 se d' aficionats.

L' autor aplaudit y demanat á la escena.

ENSAIG GENERAL Ó LO FUROR D' UN TENOR COMICH.—Sar-
 suela en un acte y sis quadros, libre de D. Artur Guasch
 Tombas, música del Mre. Gimenez. Estrenada la tarde
 del 26 en lo teatro Jardí Espanyol.

Anunciat aquest estreno pera 'l dissapte passat, no
 pogué verificarse fins al dia següent, per haver d' ulti-
 marse alguns detalls.

La última obreta del Sr. Guasch está motivada en l'
 assumpto dit d' *entre bastidors*, y si bé pel títul, sembla
 indicar qu' estigui inspirada en altre important obra
 del mateix género, n' está tan deslligada que 's guanya
 ben bé 'l calificatiu d' original.

Lo que té de perjudicial la sarsuela estrenada diu-
 menje, es l' entretenirse massa l' acció, en lo que sols
 deuria serne un incident, del contrari, tal com está, re-
 sulta que 'n escena se desarrollan, dos arguments á l'
 hora, essent també aixó motiu d' excessiva durada la
 representació.

Creyém que reduhida l' obra, suprimint algun qua-
 dro quedaria ben arrodonda, ja que per altre part, l'
 assumpto está ben escullit.

També 's recomana lo dialech. Es abundant en situa-
 cions que fan passar be 'l rato, ab xistes que acreditan
 la marca del autor.

La música sols ajuda á amenisar l' obra, per esser sos
 motius d' escassa novetat.

J. XIMENO

CELEBRITATS MUSICALS

RICARDO VAGNER

Joseph Lluís Pons y Gallarza.

En los periódichs de Mallorca hem llegit la trista nova de la mort d'aquest poeta, que va ser un dels primers puntals del actual renaixement literari, contribuint ab D. Manuel Milá, M. Aguilé, Geroni Roselló, Victor Balaguer, Pelay Briz y altres de no menor valia, al restabliment dels Jochs Florals de Barcelona.

Fou proclamat Mestre en Gay Saber, l'any 1867.

Va ser catedràtic de retórica y poética del Institut de nostra ciutat d'ahont fou trasladat al de Palma, ha bent residit á las Balears gran número d'anys.

En Pons y Gallarza era molt conegut y estimat aquí y la seva mort será segurament molt sentida, essent una pèrdua irreparable pera las lletras pátrias.

A continuació copiém com á mostra de la seva forsa poética, la següent composició.

Fluyta de Braus

Encare 'l cercle es plé: lo poble encara
s' empeny dintre sas portas;
ab sos fills al devant entra la mare,
sobre l's amples graons de pedras fortas
riallera s' asseu.

Banèras y colors lo vent belluga,
'xordan clarins y caixa:
galaneja l' jovent ó canta y juga
mentres lo fluytador al clos se n' baixa.
Ab son brodat arreu.

Fer es lo brau: son esbufech esglaya;
baix lo front s' en retira;
la gent remolinantse l' atalaya;
un home sol sens feredat se l' mira,
dret, l' espasa á la má.

Callat tot l' estabeytj: lo brau arrenca,
lo drap vermell l' enganya;
l' acer enlluernant com á joch trenca,
mes borbollant la sanch ix de sa entranya,
y tomba extés allá.

¡Escoltéu quin brigit! l' audol salvatge
festeja la victori;
respireu lo ferum d' aqueix carnatge:
que caiga l' fluytador ó que l' brau moria,
per veurer morts veniu.

Si 'l cavaller ab son caball rodola
y masegat gemega
si sobtat lo peó per l' ayre vola
y cayguent sens matar, l' ánima entrega
flastoméu y aplaudiu

Aixis los Senadors y las matronas
al circ romà s' asseyan
y del pobl: soberch baix de las onas
los lleons á l' arena eixirne veyan
y 'ls gladiators sapats.

L' adéu. sublim dels mártirs y las maras

ja may los enternia
y ab ulls aixuts y desdenyosas caras,
del qui plé de salut pregant moria
mirabau los debats.

També en camp clos los sarralins bregären
ab sanguinosa fera
y calentas despullas presentáren
als peus de la doncella falaguera,
qu' enjoyá á l mes valent.

La lley de nostre Deu per crim pregon i
La sanch qu' en vá s' derrama;
y sols per santa caritat perdona
al qui nafrat de mort aquí s' exclama,
pé l' darrer sagrament.

Dels homes prous de nostra avior volguda
eixa fluyta inhumana
pé l's vilatges jamay fou coneguda:
ferest costum d' antiquitat pagana
no té 'n la llengua nom.

Si es nostre temps d' avens y de sabiesa,
¿perque eix mal us no estorra?
perque menysprea l' art y la bellesa,
y si 'l bou brama escarbotant la sorra
¿perque hi corre tothom?

Poble: ¿que fas aquí? fuig d' eixa arena.
juny tos braus á l' arada,
l' ardit caball per las dresseras mena,
y si plora la patria trepitjada,
llavors lo ferro trau.

D' eixas parets ahont vens é embadalirte
fesne enderrochs y runa;
llèpol de sanch te vol per ensopirte
qui ab ta rudesia aixeca sa fortuna...
¿no t' mous?—Donchs viu esclau.

HEXGELGIORI!

DRAMA ORIENTAL (1)

(Acabament.)

—Ja heu surtit ab la vostra, pero pot costar car si la sultana no cura.

—Curará, Milord, deixeuho á mans mevas.

—Cóm? Veyám, feu lo diagnóstich del mal y deliberarém.

—Oh, no, aquest es lo meu secret. Deixéu que la visiti sol y lo restabliment corra del meu compte si 'm surt bé la próxima entrevista.

Vull probar un específich que va bé á la primera presa; no m' ha fet falla may.

—De cap manera, ó á la sultana la salva la ciencia

(1) Vegis lo número anterior.

racional, ó mor; may á presencia meva pendrà alas l' empirisme.

—Vos, ¿donéu per morta aqueixa dona?

—Sí.

—Donchs quin peccat es que jo intenti salvarla, encara que 'm valgui de procediments empírics?

—L' empirisme,— replicá sentenciosament Lord Gronswich,—fins quan salva, du funestas consecuencias; fujo d' ell, com de la peste; lo que no pot la ciencia, cap altre cosa ho pot.

—Preocupacions de sabí. Jo tiro avant, Milord.

—En mal hora heu vingut, tiréu avant, jo vigilo y preparo la retirada.

Cadascú te las sevas manias, y 'ls sabís, no son prou sabís, pera lliurarse d' ellas.

Lord Gronswich va agafar la de que aniria malament y fora de consecuencias funestas la tentativa del seu colega y va pendrer com á home previsor algunas medidas encaminadas á salvar una próxima catástrofe.

Mr. Foresteil, contant ab lo pas franch pera entrar á tot hora á l' habitació de Amina, concebí una idea diabólica, que tant podia resultar deliciosa aventura propia del carácter francés, com un gros pataplúm que ensorrés á n' ell y al seu amich.

La primera visita habia sigut de observació atenta, habent concretat datos preciosos.

Amina, era dona d' uns trenta anys, hermosa, y d'un temperament de foc; feya vintisset mesos que perteneixia al sultán y habia entrat al harém fresca com un pom de violas bosquetanas.

Lo sultán, era home d' edat madura y á mes, ab moltas obligacions, que cumplir.

Podia d' aixó deduhirse, que no tenint la hermosa favorita cap malaltia de las catalogadas per la ciencia, era fácil patí d' anyorament d' amor, lo cual á concepte del geógrafo, li podia haber causat cert relaxament, que á serhi á temps, debia per precisió curarse, suplint la falta que la naturalesa de Amina experimentaba.

La teoria era original, y mes que original, atrevida.

Preocupat ab sor sistema de curació, entrá al cuarto de la malalta; va pulsarla, y ordená al esclau negre que 'l seguía, surtís de la cambra.

Presas las degudas precaucions, examiná ab detención lo cos de la pacient.

Aquesta, deixaba fer ab l' abandono propi del que no 's perteneix á si mateix, pero 'ls seus ulls s' animaban á mida que Foresteil avanzaba en son exámen.

La diferencia entre lo tipo físich del mahometá y del cristiá era notoria y aquell temperament avesat no més á mourers als impulsos sensuales, s' aná despertant poch á poch, com responent á las sensacions que lo doctor se proposaba fer reviuirer pera obtenir la reacció sanitosa.

Al quart d' hora, sortí de la habitació, sens dir paraula, recomanant no s' amohinés á la jove ab preguntas, donchs podia perjudicarla lo cansament de parlar.

A Milord, va dirli:—Amich, sortiré ab la meva, Amina curará.

Al sultán, va visitar-lo y li digué:—Senyor, deixeu-me fer, la cosa es treballosa, pero he dut d' Europa un tractament infalible, no passarán cinch mesos sense que vostre adórada Amina estigui del tot bona.

Aixó va valerli generosa recompensa.

Lo desenrotllo del procés de curació, anaba endavant, tant flu aixís, que á la visita séptima, metje y malalta s' habian perfectament comprés y desde alashoras, los colors comensaren á tornar al esblancait semblant de la huri; recobrá la gana, y feu matinalment un curt passeig per lo jardí del harém, apoyada sempre en lo bras del doctor, fentse servir l' esmorsar en un kiosko cubert d' espessas raresselvas que existia en l' interior d' un bosquet de cocoters.

Tot marxaba bé, lo rey estaba mes què content, y Lord Gronswich se maravillaba tant del resultat obtingut, que miraba al geógrafo ab cert respecte y no deixaba de creurer en son interior, que aquell home sabia mes ciencias que lo del simple coneixement de la terra per sobre y per sota.

Cuatro mesos eran passats ja, y no podia allargarse gaire més la representació de aquella comedia que prompte revestiria punts trágichs. Lo sultán d' acort ab Mr. Foresteil, torná á visitar á la bella Amina.

La entrevista fou afectuosa, pero la hermosa cautiva no era ja la mateixa dona sens gust delicat ni voluntat decidida; Amina, habia après molt, durant lo seu contacte ab lo doctor.

Lo sultán, home plé d' experiencia, entrá en sospitas y tals sospitas podían resultar de aterradoras consecuencias.

No obstant, prudent y astut, ofegá aparentament la gelosia en lo fons del pit y 's prepará pera una exemplar venjansa tant aviat com pogués comprobar la perfidia.

Amina, per naturalesa hábil en cábalas d' amor, y coneixedora de las consuetuts del harém ab las que faltaban á la fidelitat forsada en que allí dins las donas viuhén, endeviná aviat lo rosch que al sultán atormentaba, y projectá escapar á la acció de sa ira.

Enterat Foresteil de la tempesta que 'ls venia á sobre, no tardá en compendrer que si no pòsaba terra entremitj, may més tornaria á seurer á las cadiras de baqueta de la sábia Academia parisenca.

¿Cóm salvar la situació?

¿Podia fugir vergenyosament abandonant al ignocent inglés á la fúria del gelós mussulman?

UN NOU IMPOST

—¡Si me 'l volen cobrar ja cal que 'm vingan al radera ab un fluviol sonant!

◆ DOTZÉ PETIT CONCURS ◆

Pensament guanyador del premi

Aixís com la impremta ha estat en l'ordre de progrés, l'invent mestre per procurar la il·lustració del poble, lo regionalisme ho es en l'ordre polítich, per procurar son desenrotllo moral y material.

Joan Ribas Carreras.

¿Debia confessar al amich la lleujeresa consumada pera lliurar-se 'ls dos de sas conseqüencias?

Posat en aquest dilema, Mr. Foresteil qu' era home hourat, obtá per lo segón extrém.

Lord Gronswich, deixá parlar al company, y escoltá atent fins al final ab calma estoica.

Foresteil, no omíti ni un sol detall de son plan de diversió y esbarjo, assegurant haberho fet ab lo doble propósit de que Amina recobrés la salut, proporcionantse al propi temps una deliciosa aventura, que 'l faria célebre entre la gent de bon tó, al seu retorn á la pátria.

—Excelciór!—exclamá Milord, al acabar sa relació Mr. Forestil—Excelciór!..., amich meu; m' heu tret un pés del cor. Sou més sabí que jo.

Lo geógrafo, va mirarlo ab tanta curiositat com sorpresa.

—Sí. La cosa era evident y no l' habia comprés.

La cura de Amina, s' ha realisat dintre de las teorías científicas. Repareuho bé. Res tenen que veure ab ella los procediments empírichs. Vos, amich, no heu obrat com á intrús de la ciencia.

De bon grat perdono lo trastorn que 'ns ve á sobre. ¡Sálvinse los principis immaculats del dogma! Si lo demás s' enfonsa, qué importa?

—Lo que importa, es fugir y retornar á Europa. Vos tra fama es allí universal.

—Sí, pero Amina deü seguirnos.

—Aumentará aquest desitj los perills de la marxa;

no podém ser humanitaris, ella sabrá salvarse, es prou experta.

—No la filantropia, la ciencia, la reclama. Vull durla á Inglaterra; ó marxém tots, ó aquí 'ns quedém. Arregleuse.

* * *

Una nit, burlant la vigilancia de las guardias, Amina surti del harém acompañada d' un fidel persa servidor de Milord, y prompte se reuni als extrangers en la propia casa del inglés.

La fugida, estava preparada pera la próxima matíada. Debían atravesar lo camí subterrani que conduhia á la torre observatori, luego altra via secreta que d' allí duya bosc endins, allí trovarian una caravana armada que 'ls conduhiria fins á las fronteras de Persia, y una vegada á Teheran anar fins á Bender Abassy important embarcadero en lo Golf Pérsich y embarcarse luego pera Londres.

Las caixas contenint l' equipatge, habian sigut ja remesas sens despertar recels, tota vegada que Lord Gronswich feya sovint envios al seu Administrador Ismael.

Nostres tres personatges sopavan tranquilament y reyan de bó á millor comentant la rabia que s' apoderaria del sultán al saber la treta, cuan d' improvis lo fidel persa entrá á l' habitació, esbarat, y roch, sense poder articular paraula.

Com mogut per la electricitat, lo francés feu un bot de la cadira.

—Que tenim? preguntá ab gravetat Milord.

—La fugida de Amina está descuberta y 'l sultán en persona se dirigeix aquí comandant cinquanta negres de sa guardia, diu vol fer un escarment terrible. ¡Ay, senyor! ¡morirém tots empalats!

Lo discurs no tenia res de consolador.

—Seguiu,—digué Milord aixecantse—y tu Taythy, detrás nostre tancant portas.

Passats alguns minuts, se trovaban ja en lo soterrani de la torre.

La guardia real havia assaltat lo palau rompent las finestras de la planta baixa, y lo sultán que coneixia bé lo camí de la torre, se precipitá boig de furor per la estreta via, bramant venjansa.

Apenas los fugitius habian pres lo camí del bosch, ell arribaba ja al soterrani de la torre, en cual lloch hi havia lo laboratari químich de Milord.

Alguns cops de destrals van bastar pera ensorrar la porta.

Fora la valla, la host del sultán va precipitarse á l' estancia com un torrent desbordat y al veurer no era allí la presa que buscavan, sens escoltar la veu de son gefe reventaban portas y s' enflavan uns á las habitacions superiors, mentres altres rompien cuantas ampollas hi havia en los prestatjes.

Lo sultán, los ulls injectes en sanch, no atinaba ab la trapa del camí secret, la confusió era espantosa.

Com á fruit de aquell desordre, se produhí una detonació espantosa: una explosió violenta, instantánea, va volar l' edifici.

¡Quin mal punt pera lo sultán y 'ls seus servidors!

Sota las ruinas de la torre-observatori, van trovar eterna sepultura.

A la ciutat vehina, lo pánich era gran y prompte milers de personas regiraban per entre lo enruall, trobant no més que cosos mutilats.

¿Cóm s' havia produhit la catástrofe?

* * *

Lord Gronswich y 'ls seus, als quals lo accident havia sorprés prou allunyats perque pogués ferlos mal, quedaren vacilants un moment respecte á lo que havia produhit la explosió, pero lo primer, digué ab veu de dolensa:

—Oh! Lo meu telescopi, lo meu telescopi!

—¿Cóm? —repliqué Foresteil.

—Sí amich, ha sigut destruhit per la nitro-glicerina.

—Excelciór!—digué á sa vegada lo geógrafo,—estém salvats!

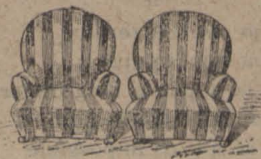
En efecte, mercés á la nitro-glicerina, factor automática de la catástrofe causada per la brutalitat dels soldats, estaban salvats.

Juntats á la caravana van fer cap á Teheran y de la capital, se dirigiren á Bender-Abassy, hont los esperaban una corbeta fletada per Ismael Ager, embarcantse seguidament pera Londres.

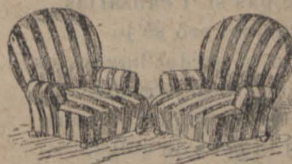
Mentres ells venian, lo mateix Ismael s' encarregava de fer saber al mon científich, utilisant lo cable de la India, que Mr. Foresteil, complerta sa paraula ab efectes, feya son retorn á Paris pera verificar la presentació á la Academia, del sabi orientalista Lord Gronswich.

J. BRÜ.

UN PAS DE COMEDIA

—¡Oh, dolsa pau!

—Sabs?... que ja m' atipas.

—Donchs, renyits.

—¡, Divorciats!!

SERVEY DE HORA

MATARÓ.—Dijous de la setmana passada en lo Casino Fenix se doná una escullida funció que acabá ab la pessa *Gos y Gat*.

Diumenge al vespre la companyia Tutau en lo teatro Euterpe posá en escena l' interessant drama *Lo gat de mar*.—O.

SITGES. — Durant la festa ma'or en El Prado se doná una representació de la comedia *Tenorios!* y de la pessa *Sense Sogra*.

Al Retiro, dissapte passat, doná una funció extraordinaria la companyia del Tivoli de Barcelona essent molt aplaudits tots los artistas, especialment las senyoretas Pretel, Martinez y Perez Cabrero.

Dilluns, al Prado ni hagué aconteixement teatral ab la presentació de la companyia de ópera baix la entesa direcció de Goula (fill) essent objecte de continúas ovacion per l' acabada interpretació de l' obra escullida. —F.

BADALONA.—Diumenge en lo teatro Zorrilla la companyia catalana de Romea posá en escena lo preciós drama *Las claus de Girona* y la pessa *Mátalas callando*. La execució sigué immillorable essent abundants los aplausos que prodigá 'l publich.—S.

* * *

En una nit ben serena
conta los estels si pots,
contals be y pensa haig de ferte
com quants ne trobis patons.

Jo ja sé qu' es impossible
que pugas contarlos tots
puig més enllà dels que trobis
per cada un n' hi ha á millons.

No sé pas si 't cansarias
de contarlos, pró sé jo
que quan tu perdut haguesses
lo compte, lo meu amor

no hauria complert encara
lo desitj inmens de goigs,
puig per cada bes que 't fasse
te n' haig de fer á millons.

S. ALSINA Y CLÓS.

Foment Catalá de Sans

Lo resultat obtingut per lo certámen literari organitzat per aquesta important associació, ha sigut brillantíssim, y l' acte de la festa verificat en l' espayós saló de la Societat divendres de la setmana passada sigué espléndit.

Lo president del Jurat D. Pau Sans y Guitart llegí un important discurs, abundant en idees regionalistas, que sigué molt aplaudit.

Lo Secretari D. Anton Moncau doná lectura del Fallo.

Obtingué la Flor Natural per sa bellíssima composició *Amor*, D. Francisco Tomás y Estruch qui nombrá reina de la festa á la simpática y elegant senyoreta Jo. quima Mas y Huguet que ocupá la presidencia entre 'ls aplausos de la concurrència.

Los demés premis y accéssits foren obtinguts per los següents senyors, quina majoria está composta de coneguts y celebrats poetas:

Conrat Roure, Joseph Franquesa Gomis, Joseph Cortils y Vieta, Francesch Ubach y Vinyeta; Joaquim Riera y Bertran, J. Ayné Rabell, F. Blanch y Romani, M. Marinell-lo, Joseph Barbany, Joan Manubens Vidal, Emili Boix, Eusebi Benages, Ramon Masifern, Francesch Marull, Jaume Casas y Pallerols, Joseph Soler y Palet, Salvador Gonzalez, Enrich Paler y Trullol, Félix Artau, Joseph Condó Pbre., Jaume Ramon Vidalés y Joseph M. Serra y Valls.

D' entre los que llegiren alguns dels treballs premiats, cal fer justa menció de D. Salvador Gonzalez que ho feu de una manera acabada en tots quants se li contiaren, fent ressaltar notablement, las bellasas de las composicions.

Terminá la festa ab un bonich discurs de D. Jascinto Laporta.

L' acte estigué amenizat per una orquesta y la banda del Asilo Naval.

J. X.

TEATROS LOCALS

Setmana de calma y d' escassas novetats ha sigut la passada. Com de costum, cada any en la present época de calors y festas majors, han fet que lo mobiment y bullici, s' escampí per fora ciutat buscant esbarjo y aspirant ayres més purs.

Al Tivoli tot esperant l' estreno de *Miss Robinson* ha seguit molts aplausos presentant las obras en que mes lluheix la companyia.

Novetats ha obtingut las millors entradas ab l' ópera *Jonc*, que te una interpretació digne de teatros de primera categoria.

A l' Eldorado després de las representacions de la companyia Gárgano, s' ha barrat la porta fins á nova ordre.

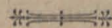
Granvia ha seguit explotant lo género curt, havent contractat al aplaudit baix cómic Joseph M. Alfonso qu' es bona adquisició.

La novetat del Jardí espanyol que ha sigut l' estreno d' una sarsueleta dels senyors Guarch y Gimenez, va en la secció corresponent.

Y al Circo Ecuestre ab l' estreno de la pantomima *Simon el veterano* y 'l debut de la serpentina ecuestre Mlle. Enhart, nos dará tema pera dirne alguna cosa en lo número vinent

LABRUGERA.

LO COHET

Quant lo cohet puja—lleansant guspiras
y bellas perlas—de tots colors,
es l' hermosura—que á dalt se torna
bell pom de flors.

Quant lo cohet baixa—débil é inerte,
sens illum, buscantne—pel pés baix lloch,
es la vellesa—que cuan, á terra,
es cartró sols.

JOSEPH ESCACHS Y VIVET.

ROMANS

—Ab dos números haurá terminat la publicació de la bonica comedia *¡Tot per ella!* ja que comensada en lo número passat en lo present se 'n reparteixen las 16 planas últimas.

Lo número vinent tornarà á oferir la novetat de publicar obra complerta. Aquesta será la que du 'l titol *Per contradicció*, en un acte, en vers, original, de D. Joseph Pont y Espasa, estrenada en l' últim més d' Abril ab brillant éxit y quina ressenya publicarem alas horas.

—Nos plau tenir la satisfacció de comunicar á nostres constants favoreixedors, que proxíament, publica-

LOS NOYS

Abir

Avuy

Demá

rém en lo folletí, una obra del inspirat poeta Excm. D. Victor Balaguér.

—Lo pròxim dia 9 d' agost la Societat coral Euterpe celebrarà un important concert dedicat al eminent mestre D. Joan Goula (pare).

S' estrenarà una composició titulada *La redenció de Africa* original del mestre obsequiat, y la sinfonia *Taormina*, del distinguit compositor D. Cosme Ribera.

—Lo distingit autor dramàtic J. Ayné Rabell ha entregat á l' empresa del teatro Novetats una comedia en quatre actes *Cada casa en un mon*

—La setmana passada morí D. Anton Sala que durant molts anys sigué segon apunte del teatro Romea.

Era persona molt apreciabilíssima y sa mort ha sigut molt sentida per tots quant tingueren ocasió de tractarlo.

—Dijous passat en lo local de la Associació músical se doná lectura del drama que ha terminat D. Ignasi Iglesias y que dú per títol *Fructidor*.

—Probablement en lo Novetats se inaugurarà la pròxima temporada catalana ab *La festa del blat* obra de Angel Guimerà.

—En Novembre vinent en lo teatro Opera de Paris se donarà la mil representació de l' ópera *Faust*, de Gounod. La primera tingué lloch en 19 de Mars de 1857.

—Lo Mtre. Verri ha sigut víctima d' un importan robo á Génova.

—Ha Segovia esta cridant l' atenció un individu que s' empassa sancers, rel'otje, tinters, ous, bolas de billar etc. etc.

¡Aquest sí, que tots' ho empassal! Algú assegura que l' artista de qu' es tracta, no es altre que un ex-mestre d' estudi.

¡Tot es cosa que pot esser!

—Després de una excursió artística, de brillants resultats y que ha durat dos anys se troba descansant á Barcelona, la primera tiple de sarsuela donya Dolors Abril.

—D. Joseph M. Pous, en obsequi als favoreixedors

de Lo Teatro Regional ha disposat que sa popular obra *Las reformas* que 's ven á una pesseta; en aquesta administració s' entregui al preu de tres rals. La rebai-xa so's durarà fins á ultims d' Octubre vinent.

—Lo teatro Politeama, de Rio Janeiro, s' ha iniciat durant una representació de *Rigoletto*, desapareixent tot completament. Per fortuna se salvà tothom no havent-se de plorar cap desgracia personal.

CUL DE SACH

—Que tal, que li sembla l' última obra que m' han estrenat...

—Home.. que si 'l dialech fos mes cuydat, lo quadro tercer un xich més curt, l' acció més moguda, los xistes mes vius...

—Tant dirá, que .. s' hauria de fer nova.

--Angela! si no, que no sabia com dirli.

ECHOS DEL COR

(Fragment.)

¡Com va passant lo temps! Sembla avuy dia,
y ves quants anys ne fá!

Del riu avora,
tu buscabas cinquetas; jo, empaytaba
descals, de peus al aygua, las granotas
que dessota mos dits se m' escorrian
al anar á auxamparlas. ¡Quantas voltas,
al agafarne una, te la daba,
y tu, rihent, poruga;—¡Porta, domla!...—
Y al tenirla tantost, te relliscaba;
y botant pels palets, fins á la molsa
de la ran del torrent, en qu' eix ne queya!
Llavors, cop d' al darrera anarhi á corre.
Llavors, cop de xisclets!... ¿No te 'n recordas?

Després, pontet amunt, la carretera
segufam tots dosets, saltant, y al poble
anabam, sent l' enveja d' algún jayo

que 's giraba redó per una estona,
 y guaytantnos, la mànega 's passaba
 per sa vista boy térbola y plorosa
 mormotejant uns mots que no enteniam,
 y 'ns omplian de por y de vergonya
 y 'ns feyan avansar: com avansaba
 lo sol, que del crepúscul era á vora
 y tenyía l' espay de rojas tintas
 hermosas com los tints d' encesas rosas
 y 'l Toch de l' Oració parar nos feya
 devant la Creu del terme, ahont á l' hora
 genolladets tots dos, l' Ave Maria
 resabam plens de fè: ab la fè gojosa
 que 'ns feya ab cantarells obrir los llavis;
 á tu juntar las mans dret á la gloria,
 y á mí, llensant los jonchs ab que jugabam,
 ab ver hermós instint, llevarm' la gorra!...

¡Com va passant lo temps!... ¡Sembla avuy dia,
 y d' anys, quin munt ja 'n fá ¡Dolsas memorias!

J. CONANGLA FONTANILLES.

COMPROMIS DÈ VIUDO

Se fa una vetllada,
 vetllada de flós;
 y 's dona á las noyas,
 un libre amorós...

Jo hi vull posá uns versos,
 uns versos d' amor,
 y no sé á qui ferlos
 per quedar millor.

Si 'ls faig á la morta
 que esposa me fou,
 á las noyas macas
 no agradarán prou.

Si 'ls faig á las noyas,
 ja dirá 'l mon:

Alegoría de l' obra *Las Reformas* de Joseph M.ª Pous.

—¡Miratel lo viudo!
 res: vesten Antón...!—

Que es mal no trobarse
 solter y á la flor...
 ser viudo y fer versos,
 encara es pitjor.

Cóm, donchs, ho faig ara...?

Mes, ja atino cóm:
 fare una amorosa,
 sense posar nom.

Posaré «A ella»
 qu' es títul ben sol,
 y fa molt poeta:
 (que aixó ho miran molt.)

Aixís podrá creure
 lo mon parlador,
 que es ella la esposa
 que 'm robá la mort.

Y á cada fadrina,
 quan me vinga á tom,
 li diré que es ella:
 y estich bé ab tothom.

Vinga papé y ploma,
 pensament de cop:
 com mes pocas ratllas,
 fa mes filosof.

A Ella! (Amorosa)
 ¡Jo t' am' de tot cor!
 ¡ay! ¡la vida mia!
 ¡ay! ¡la vida amor!

† J. VERDÚ.

ERIGMAS

XARADA

Ma primera es aliment
 Signe aritmèticah segona
 Y 'l total ja fa una estona
 que 'l lector l' está veyent.

P. A. G.

La solució en lo número pròxim.

Soluciones dels enigmas insertats en lo número 133.

TARGETA 1.ª—La flor de la montanya. Ramon Bordas.
 » 2.ª—Aray, Ases, Cera, Flor, Duda, Jupí, Eu-
 ras, Lleó, Mina, Pi, Rosa, Seca, Vidal, Tragi.

AVIS

Tots los senyors que vulguin la come-
 dia *¡Tot per ella!* encuadernada, poden
 passar á verificar lo cambi en nostra ad-
 ministració: Cabras, 13, segon, primera.
 Entregant lo folletí en bon estat y la can-
 titat de 10 céntims de pesseta, se 'ls cam-
 biarà per altre exemplar encuadernat ab
 sas corresponents cubertas.

Las cubertas soltas valen 5 céntims.